

POZNÁMKA O MALÍŘSTVÍ

Malířství souvisí s myšlenkovými proudy, s rytmem i s protiklady své doby a jeho vztah ke skutečnosti je velmi blízký i tehdy, když se zdá, že leží mimo vývojovou cestu. Umění již dávno není řečí jediné pravdy a dialektická logika přisvědčuje dnes tvrzení, jež zítra bude popřeno, aniž by ztratilo funkčnost ve smyslu dotvoření započaté řady. Malíři jde tedy o různé a přerozmanité projevy, jež buď záměrně, buď strženy proudem se obracejí k prastarému podání, které se věčně obnovuje. Co na tom, zdůrazňují-li některé školy odlišnost svých pracovních způsobů, svých témat a vidění, jež konec konců ulpívá vždy na povrchu — věci umění počínají tam, kde tato polemická tvrzení ztrácejí platnost. Teprve tvar, tato mateřština všech umění, může vyjádřiti názor malířův, jeho vroucnost, rovnováhu či jeho převratnost. Výtvarná disciplína převádí všechny tyto znaky na společného jmenovatele emotivity, a tak přítomné malířské dílo nemůže býti posuzováno podle úzkých formulí škol. František Elhenický není z vyznavačů, kteří by se pro určitou cestu zřekli ostatního světa. Uchoval si vlastní zření malířské, zevrubnou popisnost a zároveň sklon k výtvarné zkratce. Jeho kresba je pevná, má smysl pro barvy a schopnost přetvořiti dané téma podle určitého výtvarného řádu.